

De eigen leefwereld teruggeven als kunst

Christien Boer sprak met Dirk Pauwels en Petra Blok.

Er zijn meer gelijkenissen dan verschillen tussen

Victoria en Festival aan de Werf

Festival aan de Werf in Utrecht vierde dit seizoen zijn tienjarig jubileum. Ieder jaar in mei brengt het festival een programma van producties en projecten op het grensgebied van theater, dans, performance en beeldende kunst. De geselecteerde makers zijn meestal voor hun geld afhankelijk van de ad hoc-pot. In een tijdperk waarin organisaties zich vooral druk dienen te maken om publieks-

toeloop en bezettingscijfers, maakt Theater aan de Werf zich vooral druk om kunstenaars met vaak onconventionele ideeën, op het moment dat die hun zeggingskracht in het kunstwerk nog moeten bewijzen. Toch is Festival aan de Werf niet in de zee van marktgericht denken verdronken, maar integendeel uitgegroeid tot een professionele organisatie, die in steeds sterkere mate het risico

van eigen producties is aangegaan. Het festival heeft inmiddels een vaste verblijfplaats: de Utrechtse School, een gebouw dat – met een programmering van nieuwe muziek en politieke debatten – ambieert om een cultureel centrum voor Utrecht te worden, en dat enkele festivalmakers door het jaar heen onderkomen biedt in een werkplaats.

Misschien is Festival aan de Werf een

Bonjour Madame, Les Ballets C. de la B.